

1878-03-08

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

SUMMARY

Elisabeth Jerichau skriver gribende om sønnen Haralds død i Rom. Hun beder J. C. Jacobsen, som havde bestilt Harald Jerichaus store billede Den lydiske Slette i Nærheden af Sardes, om at sørge for at det bliver udstillet i både Berlin og Paris.

TRANSSKRIFTION

Kjære Herr Capt Jacobsen

Vor Søn Harald er død.

Disse faae Ord rum[m]e en Fylde af Smerte som ikke er at udsige. Deres Søn lever - min ligger paa Baaren!

Det sidste Udtryk af hans høje Begavelse er blevet Deres Ejendom, Tak endnu engang Tak i Kunstens Navn, at De gav ham Leilighed og fri Raadighed uden at begrænde hans Evner at skabe det bedste han kunde Harald Jerichaus af Dem bestilte Billede af den lydiske Slette med Cybeletemples Støtter,

Er i Rom af første Kunstnernotabiliteter og dem af Kunstnerskabet der hyppigt kom for at see Billedet medens Harald allerede fjorten Dage lang var angrebet af Typhus anset for den betydeligste landskabelige Frembringelse i vor Tid. Det var hans Svanesang - Min Søns sidste Ønske frembringer jeg Dem herved det om De vil føje endnu en Godhed til al den rundhaandede højmodige Maade der betegner alle Formaal De støtter, idet De vilde sende Haralds Billede der nu er paa Vejen til Danmark

baade til Udstillingen i Berlin der finder Sted i dette Efteraar og til Salon de Paris - forinden det i Danmark vil komme paa sit Bestemmelsessted til varigt at forblive der.

Harald tænkte først, at udtale sit Ønske herom paa sin Fremtidscenariet Vegne endog han med største Beskedenhed sagde "Moder jer troer selv at have naaet, og lært adskilligt ved at have havt Leilighed at udføre denne store Opgave - men det er kun det første Trin der er naaet"

Det var Vennerne og Kunstnotabiliteter som siden ingen Ro lod ham have for den Tanke at dette Billede ikke kom til Paris iaar, enten i Verdensudstillingen eller i Salon de Paris.

"Jeg vil bede Ejeren at foranledige Billedet at blive udstillet i kom[m]ende Aar i Berlin og Paris " var Haralds Svar "det løber ej bort - og jeg er ung og kraftig og skal male flere og bedre Ting endnu, skulde han ikke tillade det, som jeg troer paa, thi han har ikke forhindret at det iaar ikke kommer til Paris". Men da Harald blev saa meget syg, sagde han til mig i de lyse Øjeblikke, skriv til Capt Jacobsen thi jeg kan ikke skrive og bed ham at mit store Billede maae blive udstillet i Paris og i Berlin". Maaskee lod det sig endnu gjøre ? efter at Billedet var udstillet 3-4 Uger paa Charlottenborg ?

Her foreligger jo et særligt Tilfælde og en afdød Dansk betydelig Kunstners Arbeide.. Skulde ikke begrænsende Former kun[n]e vige for store patriotiske Ideer?

De hører jo selv til Comiteén. Man siger Pariser Udstillingen begynder seent, senere end paatænkt ikke før Juli - Jeg lægger alt i Deres kjære gode veldædige Hænder der med et bredt og godt Greb forstaaer at ordne Alt De tager fat paa, der har gjort Dem til den Mand De er. Min Søn ligger paa sit Dødsleje den unge geniale Søn. Palmer mægtige store den Freds Tegn han nu nyder, ligge ved hans Sider, Moderen og Søsteren og Vennerne have lagt Laurbær om hans Hovede, have lagt Dannebrogfarvede Cammeliaer omkring hans Bryst og hans Skuldre. Dannebrog skal vaje

under Liigbegjængelsen der finder Sted idag kl 3½ Der bliver vist et meget stort Følge, thi Høje og Lave, Ministrene og fornemme Folk Kunstnere af alle Nationer riige og fattige, de formuende de riige have daglig spurgt under hans langvarige Sygdom til ham, og ville følge ham til hans sidste Hvilested. Han ligger paa Baaren alvorlig og freidig - som en ung Helt! Dødens Højtid er udbredt over den kraftige skjøndt udtærede Skikkelse.

I ham har jeg mistet min Livsglæde i ham har Danmark vundet Hæder, og jeg folder mine Hænder og beder "Herre giv os Kraft at bære Sorgen i Dit hellige Navn

Jeg har meddelt hvad der var at sige bedt Dem af Hjertensgrund, og haaber ikke at have gjort det forgjæves. Om fjorten Dage er Billedet efter al Sandsynlighed paa

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Charlottenborg.

Da vil De vide hvad der er tale om. Det er ingen Effectbillede,
ingen Storhedsjageri-

Det er stort og simpelt og harmonisk som den ædle og
hedengangne Kunstners Sjæl, hans Udtryk her paa Jord.

Level ! Hils Deres kjære Hustru og Børn og vedbliv at erindre
med Godhed Deres Dem af Hjertet hengivne

Elisabeth Jerichau

født Baumann

8de Marts

1878

J. C. JACOBSENS ARKIV

CARISBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Det var Uansene og Kaastudette.
 Letaer som siden ingen De led her
 have for den Tante at disse Billeder
 ikke kom til Paris men i hendes
 Hænder og der i Altsammen. —
 "Jeg vil bede Dem at foranstaa Billedet
 at blive adskilt, som de har i
 Bred og Paas "var Harald her, det
 bliver og det — og jeg er mig i hænder
 og skal være glæde og bedre sig
 end en skide her ikke tillade det,
 som jeg sig hvor paa, der kan her
 ikke forhindret at det skal ikke blive
 til Paris. Men de Harald blev
 saa meget søg, end de kan til mig i
 de nye Billeder, hvor vil det være
 hi jeg kan ikke skrive og led her at
 disse Billeder maaske blive adskilt i Paris
 og i Paris. "Maaske led det og end
 give? eller at Billedet var adskilt
 om 3-4 Uger paa Charlottenborg?
 eller forlænge jo et udeligt Billedet
 og en Billedet Jauch det er Læst
 for sig og det skal ikke forandrede Formen
 have sig for disse yndelige Billeder? —

Perichman 8/3 178 (a)
 C. M.

Kjære Herre Capt Jacobeen

Vor Son Harald er død

Vi se faar Ad runde en Fald
 af Smerte som ikke er at udg.
 Deres Son lever - min Lige
 paa Baaren.
 Det sidste Ord af hans
 hige Begærelse er blevet Ders
 Gudom. Til enden er jeg til
 i Kaastens Her, at de ges
 kan Lidelighed og for Paastighed
 ad en at begynde hans Evne
 at skide det bedste her kunde
 Land Læstere af Dem bestilte
 Billeder af den hvide Stille
 med Cykelkomplette Stof,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

er i Rom af første Kædetat,
Litter og Tom af Kædetat
Vi begynder omfor at ca. Billedet
admod Harald allerede forinden
Dag lang var angrebet af Jylland
næret for da betydeligt
indvirkende Frembringerne i vor
Tid. Det var hans Svarer -

Min søns sidste Brev frem
bringer sig Dem kendt det om
De vil give ^{inden} om Jylland, tal al
Om sandhedensde begynder
Mende Vi betegner alle
Formaal De støtter, idet De
ville sende Haralds Brev
Vi er er for Ugen til Danmark

hæde til Udbringene:
Berlin Vi finder Ild:
Dette Brev er af til Salom
De Paris - for det er
Danmark vil kunne se
et Brevskrevet, til
varigt at forblive for.
Harald tænkte først at
Diale sit Brev herom
for sin Fremtidensrede
endog kan med yderste Bredde
Værd og De. Måder sig tom
vel at have været af kort
udkillingt ved at have kort
Lidighed at udgive Dette store
Brev - men det er kun det
første for Dem er næst "

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

8
13

78. M. (b.)

De kommer jo selv til Conventica.
Men der tænker Wittich
begynder snart, senere end
bestemt alle for Vali -
Jeg lægger alt; Deres Lyne
jude uddedige flænder Der
med et brett og godt Irel
fortæller at ordne Alt De
tager fat paa, Der har gjort
Dem til Der Mand De er.
Min Sø lægger paa et Død, og
Nu unge gemiale Sø. Palmer
manglige etare Der Fredr Tega
kan nu nyder, Lige end hans
Fader, Moderen og Peteren i
Venene have lagt Lænder
om hans flænder, have lagt
Dænborgsforende Carcliner
omkring hans Bygget og hans
Skulve. Dænborg skal bygge

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

under Lige begjæringerne der
finder sted. Jeg kl. 3/4
Der bliver vist et meget
stort Følge, der dog i de
Ministre og former Folk
Kunstnere af alle Nationer
vise og færdige, de former
Konger have doglig oplyst
under hans kongelige
tet kom, i vilke Følge han til
hans vidste Hæder. —
Her dog for Beeren
aldrig og fridig — som en
sig "Helt". Dens Hæder
er adbrekt over den kraftige
skjædet udtænke Hæder.
Jeg har her jeg vistet min
Længsel i kom her Denmark
vandet Hæder, i jeg fælder
mine Hæder i kom, Hæder
gav i Kraft at Hæder. Det Hæder

Jeg har meddelt kom der
er at 1/4 det Dem af
Hædermand, i Hæder vilke
at have gjort det Hæder.
Om Hæder dog er Hæder
efter et Hæderlighed for
Charlottenborg.
De vil De vide kom der
Tale om. Det er ingen Hæder
Hæder, i jeg Hæder.
Det er stort og Hæder og
Hæder som den adle og
Hæder Hæder Hæder Hæder
Hæder Hæder kom for kom.
Hæder! Hæder Hæder Hæder
Hæder og Hæder og Hæder
at Hæder med Hæder
Hæder Dem Hæder Hæder
Hæder Hæder.
Hæder Hæder
Hæder Hæder
1878